

Voorwoord <i>Wim Ellens</i>	6	Preface
De vrolijke verbinding met de hemel <i>Eric Bos</i>	8	A merry connection with heaven
De academietijd	14	The Art Academy years
De geboorte van een schilderij	16	The birth of a painting
Een dag uit het leven	18	A day in the life
Plastic met een ziel	20	Plastic, but with a soul
Muze	22	Muse
Muze zijn <i>Marieken Westerink</i>	24	On being a muse
Schilder op formaat	38	Sizy paintings
La comédie humaine	48	The human comedy
De pandemie-serie	92	The pandemic series
Thuis in boeken	98	At home in books
Le Carnaval des Animaux	118	The carnival of the animals
Als god in Frankrijk	140	Living the good life in France
Biografie	156	Biography
Colofon	159	Colophon

Voorwoord

Wouter, altijd positief energiek. Hij is een rappe denker, heeft zijn reactie snel paraat, altijd opbouwend, hij laat zich nooit uit het veld slaan, niet door een tegenslag, niet door de coronapandemie en ook niet door een uitgever die in eerste instantie, de opzet van dit boek vergeleek met een rommelige zandbak, net verlaten door een klas spelende kleuters.

Het eerste boek in deze serie *A Portrait of ...* was van Marius van Dokkum, opgeleid als illustrator in Kampen. Wouter Berns heeft ook de Academie in Kampen doorlopen vrij kort als illustrator, want al snel switchte hij naar de vrije schilderafdeling. Beiden zijn verhalen schilders. Schilders die humor toelaten in hun werk. Marius van Dokkum afficheert zich met André van Duin. Wouter Berns zit juist in de hoek van Monty Python en Van Kooten en De Bie.

Mijn kennismaking met Wouter was in zijn wereld. Een unit in een bedrijvenverzamelgebouw, een plek die je kunt typeren als garagebox, bibliotheek, ontvangkamer, studio/atelier, relaxruimte, studeerkamer, laboratorium, bovenkamer met meerdere verdiepingen. Ik ontmoette een man die onbevangen reageert op de werkelijkheid met fantasievolle schilderijen. Hij schrijft zijn verhaal met beelden.

Voor mij zijn Wouters schilderijen vaak een gemoedstoestand, een fase, de omgekeerde wereld van onbegrensde fantasie of schijnbaar kinderspel? Zijn schilderijen kronkelen onbevangen door de werkelijkheid zoals een rivier door het landschap meandert.

Beïnvloed door zijn omgeving en verhalen uit boeken, film of theater en soms door toeval geïnspireerd hanteert hij zijn gereedschap zonder twijfel 'ik kan altijd een stap terug doen'. Het maken van een schilderij blijft voor Wouter een speelse worsteling en ontdekkingsstocht. Ik heb het gevoel dat het maakproces van dit boek, dat Wouter samen met Peter de Jong heeft doorlopen, het ook zo is gegaan. De speelsheid van de zandbak is gebleven maar de rommeligheid heeft een metamorfose ondergaan naar een uitdagend en meeslepend feest voor het oog.

Wim Ellens, uitgever

Preface

Wouter always has this positive energy about him. He thinks on his feet and always has a quick riposte that is consistently constructive. He never gets discouraged, whether it be a due to a setback, a corona pandemic, or even a publisher who initially compared the outline of this book to a messy sandpit left behind by a class of nursery school kids.

The first book in the series *A Portrait of ...* featured Marius van Dokkum, who trained as an illustrator in Kampen. Wouter Berns also attended the Academy in Kampen, initially as an illustrator, but soon switching to the fine art department. Both artists paint stories and are painters who allow room for humour in their work. Marius van Dokkum likens himself to André van Duin. Wouter Berns is closer to Monty Python and Van Kooten and De Bie.

My introduction to Wouter was in his own space. A unit in a business centre, a place that you could describe as a garage unit, a library, a reception area, a studio, a place to relax, a study, a laboratory and an upstairs area spread across several floors. I was to meet a man who, without any inhibition, reacts to reality with imaginative paintings. He tells stories with images.

To me, Wouter's paintings often seem to be a state of mind, a momentary phase, either the upside-down world of unbridled fantasy or a semblance of child's play. His paintings freely wind their way through reality like a stream meandering through the landscape.

He is inspired by his surroundings, by stories from books, films or the theatre as well as by chance events. He works without fear or hesitation, with the motto: 'I can always tone it down if I need to.' The creation of a painting is always a good-humoured struggle as well as a voyage of discovery. It seems to me that the process of making this book, a journey which he has undertaken together with Peter de Jong, has been approached in this same manner. The playfulness of the sandpit has remained, but the mess has undergone a delightful metamorphosis into a thought-provoking and compelling feast for the eyes.

Wim Ellens, publisher

Een dag uit het leven - Wouter Berns

Als ik wakker word, dan sta ik aan. Ochtendhumeur of andere opstartproblemen ken ik niet. Na een eenvoudig ontbijt wandel ik de deur uit van ons woonhuis, tevens galerie, in de Kamper binnenstad naar mijn atelier op het industrieterrein. Een wandeling van ongeveer 20 minuten. Rond een uur of 8 half 9 ben ik op mijn atelier en dan begint de *werkdag*. De ene dag sta ik binnen een paar minuten met een kwast in mijn hand en een andere dag doe ik eerst de mail, de administratie of ik begin de dag met het lezen van een boek. Alles beweegt en er staat maar weinig vast. De werkdiscipline en het werkritme zijn inmiddels zo ingesleten dat het iedere dag wel goed komt... of niet, en dat is dan ook weer ergens goed voor. Kunstschilder zijn is geen kantoorbaan. Het laat zich niet zomaar leiden. Het moet allemaal een beetje vanzelf gaan en daarvoor moet ik gewoon heel veel uren in het atelier doorbrengen. Leven tussen voltooide en onvoltooide schilderijen, schetsen en 'twijfelwerk'. (Kunst)boeken bij de hand om in te studeren of in weg te dromen en op de achtergrond (klassieke) muziek, een (filosofie)podcast, een film of een luisterboek om het verblijf op het atelier extra invulling te geven. Tussen 6 en half 7 wandel ik weer naar de binnenstad. De avonden zijn meestal gevuld met lezen, een film kijken, sociale of culturele activiteiten. Schilderen doe ik bij voorkeur overdag, bij daglicht.

Bezoek ontvang ik nauwelijks nog in mijn atelier; dat komt sinds 2020 naar onze eigen Galerie Tripmaker in de binnenstad. Het atelier op het industrieterrein is daardoor steeds meer een laboratorium geworden en dat bevalt me prima. Ik merk dat ik vrijer werk en meer experimenteer nu niemand me komt storen. Van maandag tot en met donderdag werk ik in het atelier op het industrieterrein en op vrijdag, zaterdag en zondag zit ik vaak aan een klein schilderij verder te pielen in Galerie Tripmaker. En als ik in Frankrijk ben, dan schilder ik in mijn atelier daar.

In Galerie Tripmaker

In de tuin in Frankrijk

A day in the life

The minute I wake up, I'm switched on. I'm not moody in the morning, I never have trouble starting up. I eat a modest breakfast and get out of the door of our house, which happens to be our gallery as well. I walk from the city center of Kampen to my studio, in an industrial area. It takes about 20 minutes. Around about 8.30 my working day begins. Sometimes I start painting within just a couple of minutes, and sometimes I first check my email, get some paperwork done or I just start my day reading a book. It's different every time, hardly anything is fixed. My mindset and rhythm in work have become so ingrained that I know it'll all work out, every day. Or it won't – but it will later on. Being a painter is no office job. Things have to take their natural course, and for that to happen, I need to spend many hours in my studio. I need to be among completed and unfinished work, sketches and work I'm still not sure about. I've got (art) books at hand for studying purposes, or I might just dream and drift away, with (classical) music, a podcast (on philosophy), a movie or an audiobook as a backdrop – all for add meaning to my presence in the studio. Around six in the evening I walk back home. Usually I fill my evenings with books, a movie, social or cultural activities. I prefer to do all my painting during the day, in daylight.

Atelier Frankrijk

Awakening

Verklaring beeldelementen en symbolen in dit schilderij

De liggende vrouw is Moeder Aarde die haar roes uitslaapt. De slingers staan voor de genotzucht zonder bewustzijn. De keerzijde van het feest is uitgedrukt in de schaduwen op de achterwand. De ekster betekent in de westerse wereld ongeloof en achterklap. In het oosten staat de ekster voor yin-yang en een goed nieuw begin. De mus, hier: symbool voor het kleine, dat als het wordt uitgeroeid grote gevolgen heeft.

Ooit liet de Chinese partijleider Mao de mus vrijwel uitroeien, omdat het vogeltje volgens hem een negatieve invloed had op de graanoogst. In een wereld met minder mussen was de graanoogst een jaar later veel groter; het jaar daarop was er een sprinkhanenplaag.

De uil verbeeldt de wijsheid, maar hoe wijs is een opgezette versie. De grijze bal is de vervuilde wereldbol en net als de grijze kist rechts op de voorgrond beplakt met ongezonde symbolen. De zeven ledenpoppen met hun rode mutsen zijn de kabouters die het vuile werk opknappen. De drie grote boeken staan symbool voor de bronnen van ongekende wijsheid.

In de wijnflessen zit een godendrank, die je niet achteloos naar binnen moet gieten. De bruine deken, het groene laken en de schildersezels verbeelden samen met de grijze en de zwarte stoel de kunstmatige natuur; de gemodificeerde samenleving. De koffer op de grijze stoel zit waarschijnlijk vol met bloedgeld.

De twee duivelse tronies, een in de linkerpoot van de zwarte stoel en de ander in de sokkel van de ekster staan voor duistere inspiratie die aanzet tot dubieus handelen. Het naar de muur gekeerde schilderij verbeeldt het ongekende en staat voor de hoop. Het heldere zeegezicht centraal in de compositie, dat in een te grote lijst zit, staat voor de toekomst die er rooskleurig uitziet, als we corrupte motieven ondergeschikt maken aan een groter ideaal. De portretten op de zwarte prop zijn: Hitler, Stalin, Mao, Amin, Mussolini en Khadaffi. Zes despoten die de mensheid en de aarde niets goeds hebben gebracht.

Awakening

On the visual elements and symbols used in this painting

The woman lying down is Mother Earth, sleeping off her intoxication. The streamers represent oblivious indulgence. The downside of the party is being expressed in the shadows on the back wall. In the Western world, the magpie stands for disbelief and scuttlebutt. In the east, however, a magpie represents yin-yang and great new beginnings. The sparrow symbolizes the small, which if eradicated, has a major impact.

The Chinese party leader Mao Zedong once almost caused the sparrow to be exterminated, because he thought it had a negative impact on the grain yield. A couple of years later, there were less sparrows and the acres yielded more. The following year, however, the harvest was low due to locusts.

The owl represents wisdom, but could a stuffed owl be wise? The grey ball stands for the polluted globe, and, like the grey box in the foreground on the right, is covered with warning symbols. The seven mannequins with their red hats are the gnomes who do the dirty work. The three books symbolize the sources of unprecedented wisdom.

The wine bottles contain a divine drink, which you shouldn't swallow carelessly. The brown blanket, the green sheet and the easels together with the gray and black chairs represent artificial nature: the modified society. The suitcase on the grey chair is probably filled with dirty money. The devilish faces – one in the left leg of the black chair and the other in the pedestal on which the magpie stands, represent gloomy inspiration encouraging shady actions. The painting facing the wall represents the unknown, and hope. The bright seascape at the center of the composition, set in an oversized frame, symbolizes the future that looks bright if we subjugate corrupt motivations to a greater ideal. The portraits on the black prop are of Hitler, Stalin, Mao, Idi Amin, Mussolini and Gaddafi: six autocrats who have brought nothing positive to humanity.

Awakening is een allegorie (een schilderij met een moraal) op de toestand van onze aarde. Het schilderij verbeeldt onze sterk gemodificeerde en vervuilde aarde. Wouter Berns schilderde *Awakening* in opdracht voor een maatschappelijk betrokken ondernemer die veel in China werkte.

Awakening is an allegory (a painting containing a moral lesson) about the state of the Earth. The painting shows our highly modified and polluted planet. Berns painted *Awakening* on commission for a socially committed entrepreneur who has been working much in China.

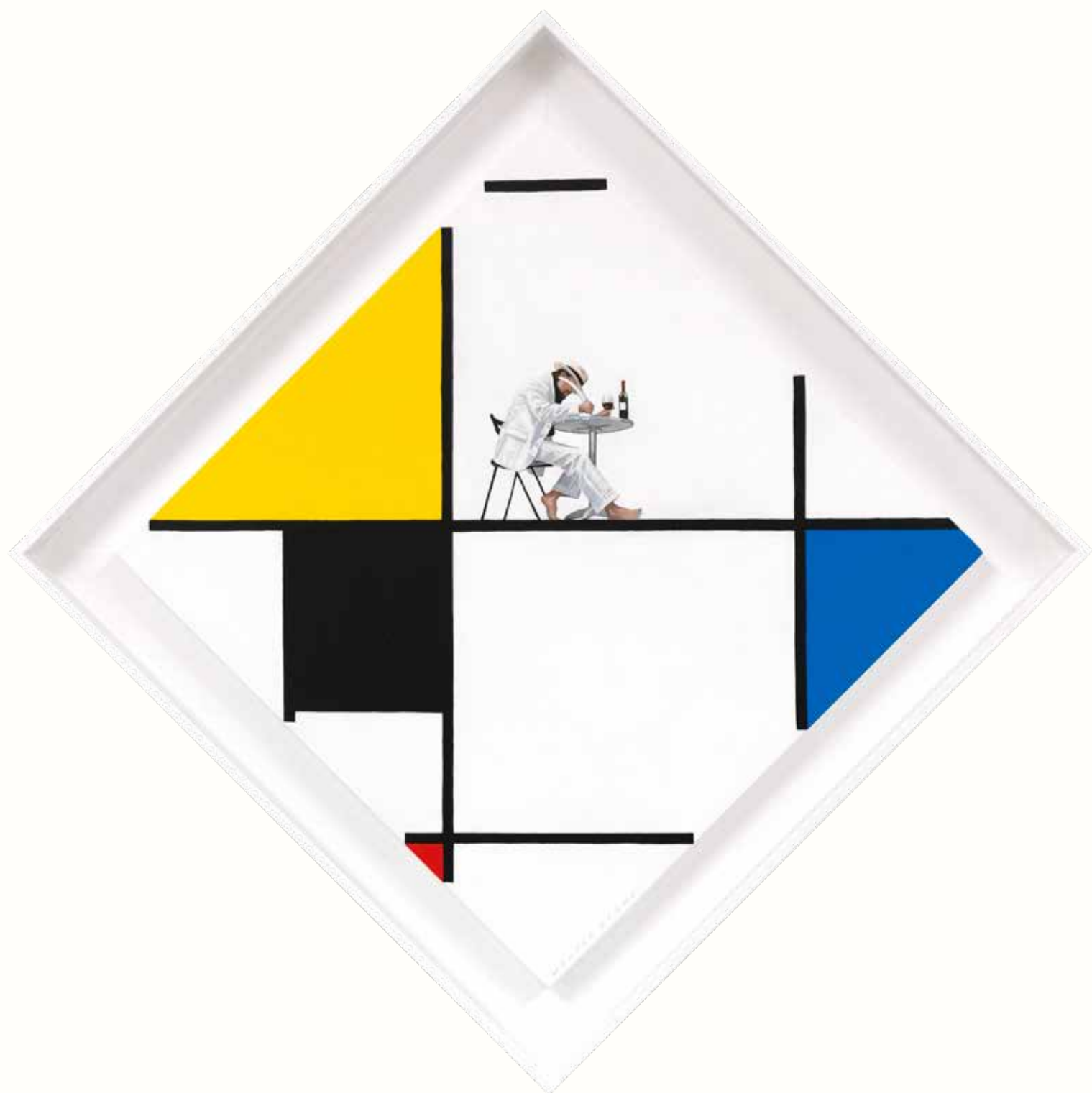

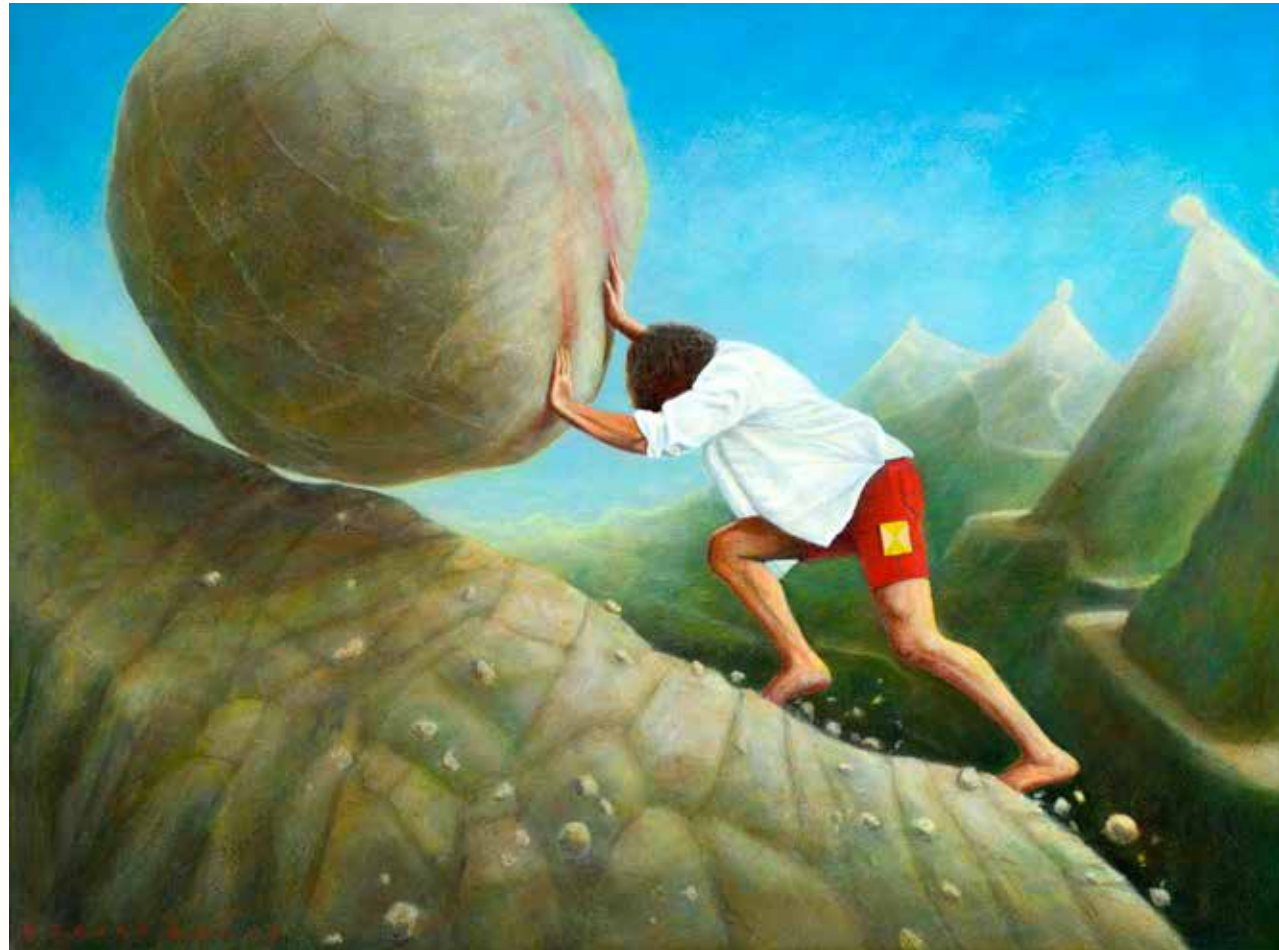

Joris in Heiland is in opdracht geschilderd voor Hylkema Funderingstechniek bv. Het idee kreeg vorm toen Wouter Berns hoorde dat de eigenaar een zoontje van drie had: Joris. Hij schilderde Joris spelend met de machines van het bedrijf van zijn vader in een waterrijk landschap. Op de achtergrond rollen de machines als paarse dinosaurussen op rupsbanden door hun habitat. De titel is een knipoog naar *Alice in Wonderland*.

Joris in Heiland was an assignment for Hylkema Funderingstechniek bv. This idea took shape when Wouter Berns heard that the owner had a three-year-old son, Joris. He painted Joris playing with the machines of his dad's company, in a watery landscape. In the background machines are rolling through their 'habitat' as if they were purple dinosaurs on continuous treads. The title is a nod to *Alice in Wonderland*.

De weg naar de top (Sisyphos) • 30 x 40 cm • 2018

De hemelsnijder • 105 x 65 cm • 2018

Een oude man op een ladder snijdt met een keukenmes door een vlies dat ons licht en (in)zicht ontnemt, de hemel bij ons vandaan houdt. Het vlies is een taaie substantie van door de eeuwen heen verkleefde materiële en immateriële rotzooi. Vervuiling die het leven op aarde ontkleurt en bemoeilijkt. De oude man zet vastberaden zijn mes erin.

An old man on a ladder uses a kitchen knife to cut through a membrane that has been depriving us of light and (in)sight, and has kept heaven away from us. The membrane consists of a tough substance of material and immaterial shizzle that has been heaping up and clotting for centuries. Pollution, robbing us from color and making life on earth more difficult. The old man is determined to cut it!

Even aandacht voor die zo vaak
vergeten kant van ons wezen:
dromen verwezenlijken is kinderspel.

A bit of attention for the side of us
we tend to forget so easily:
realizing one's dreams is child's play.

La parade bizarre

'Het begon als een Perzisch tapijt in verf. Waarom ik dat schilderde? Net als bij de andere twee werken uit de pandemie-serie had ik geen vooropgezet plan. Weer liet ik me leiden door de verf, de rollers, grote kwasten en huishoudhandschoenen. Uiteindelijk werd het een Jeroen Bosch-achtige optocht. In mijn academitijd heb ik een aantal van dat soort optochten geschilderd. En het was boeiend om dit dertig jaar later weer te doen, met de beelden van toen in gedachten en met de schilderhand van nu.'

The bizarre parade

'It started as a painted Persian carpet. Why did I paint it? As with the other two works in the pandemic-series, I had no plan in advance. Once again I was guided by paint, paint rollers, large brushes and household gloves. Ultimately this became a parade like those by Hieronymus Bosch. When I studied at art school, I painted more parades like this one. And it was fascinating repeating that some thirty years later, with in my mind the images of a time bygone, but painted with today's skills.'

Fase 1

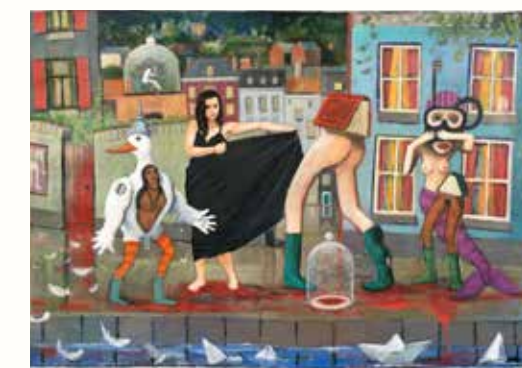
Fase 2

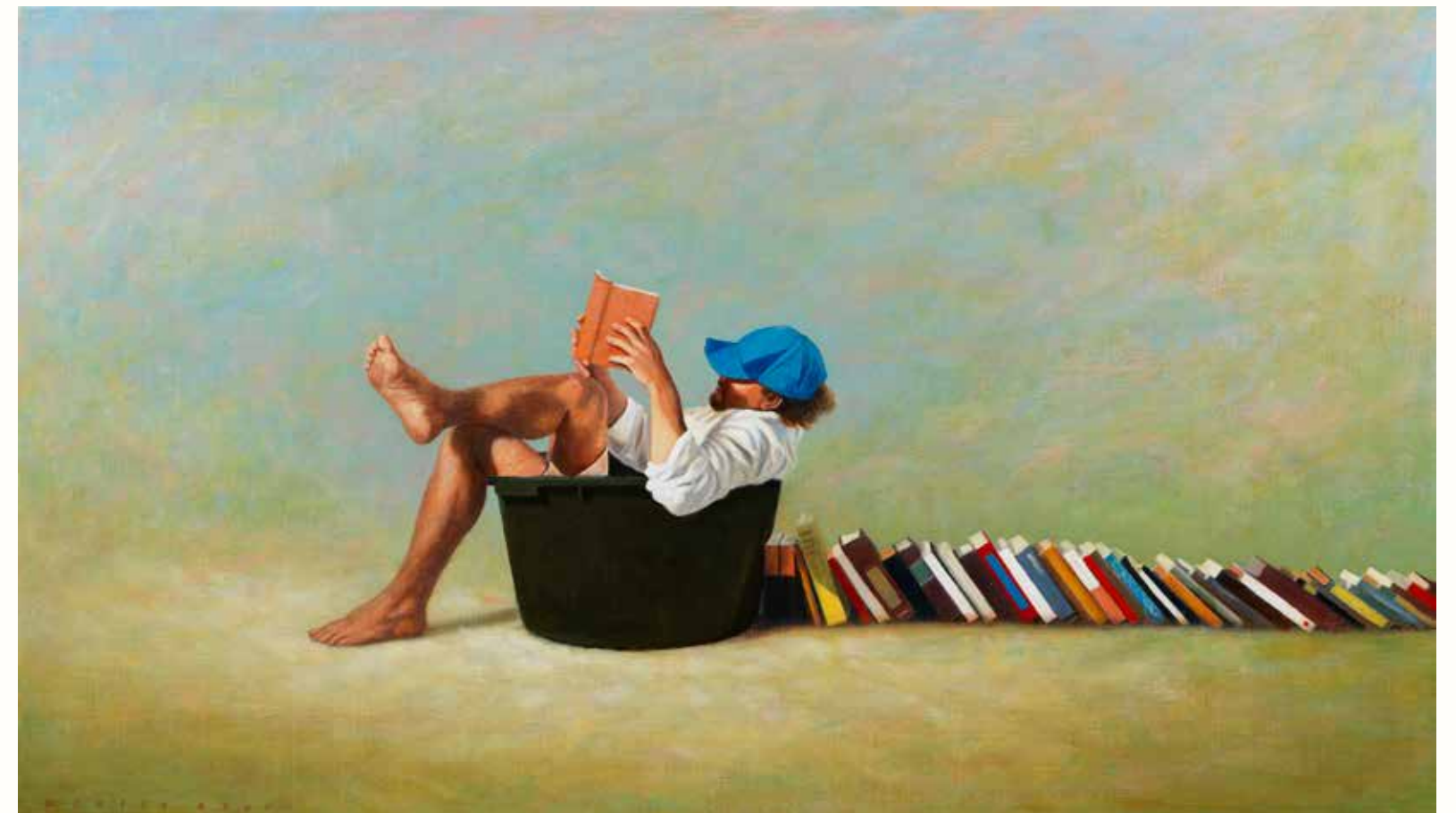
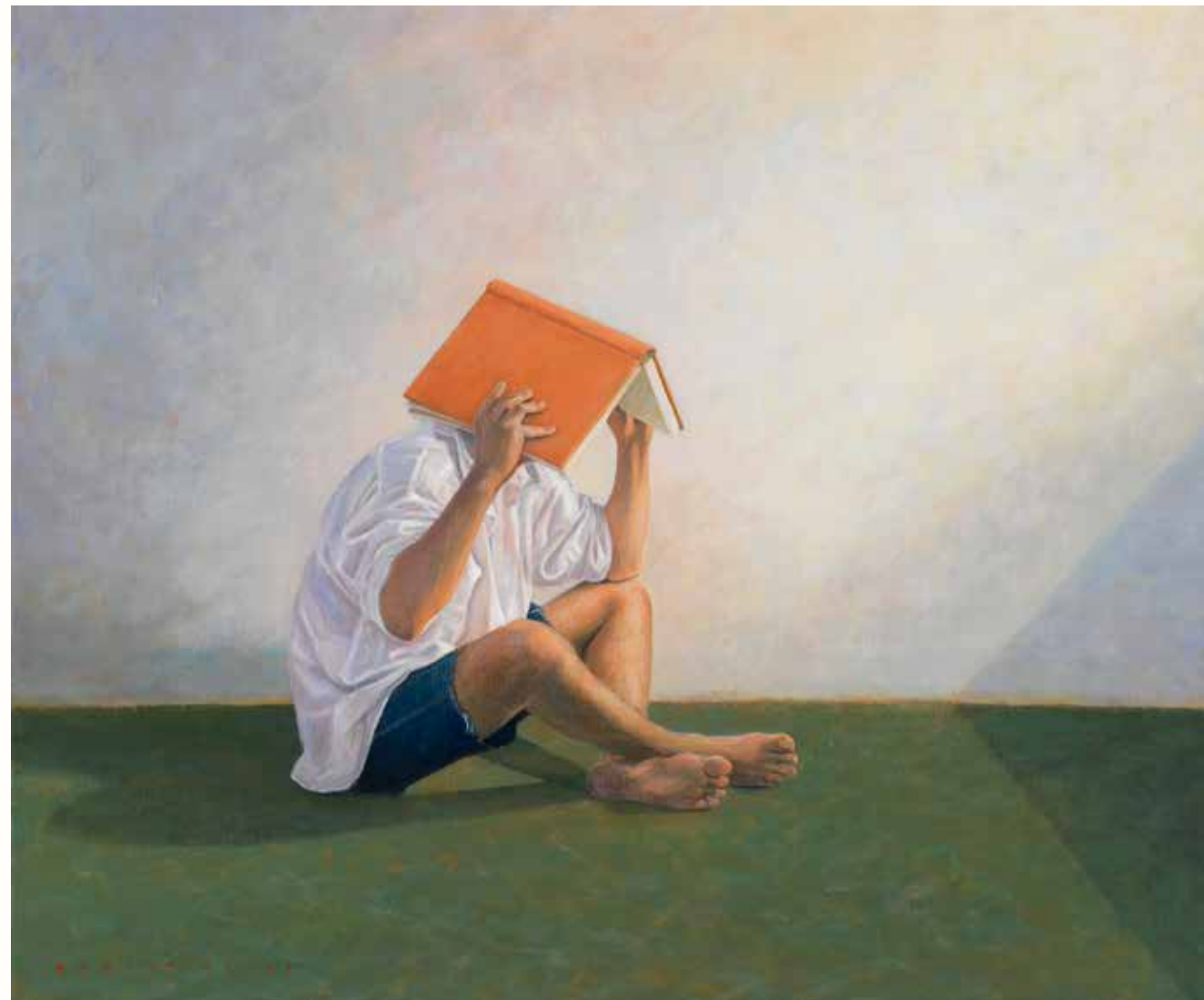
Fase 3

Fase 4

Fase 5

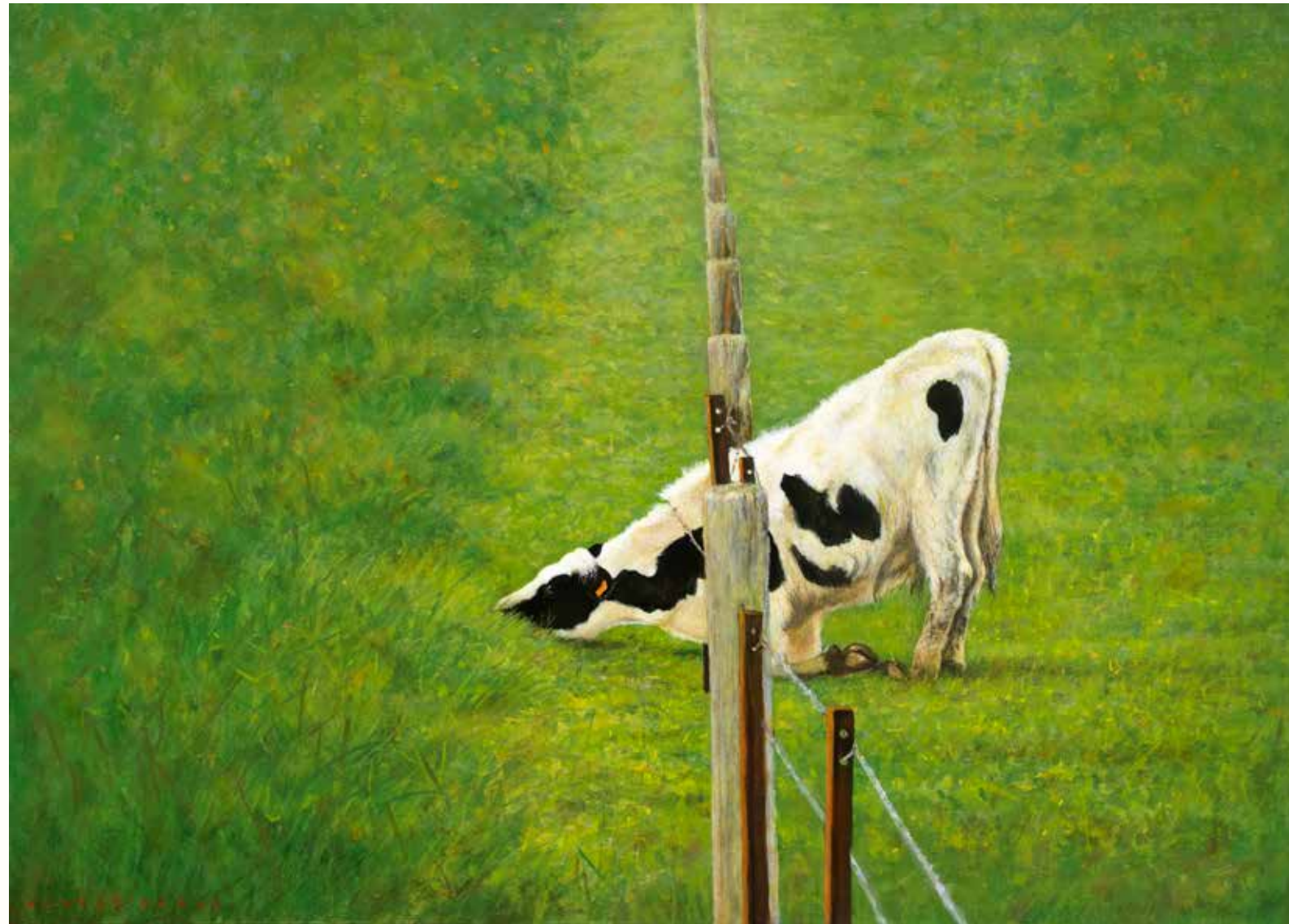

Paardenhumor II • 21 x 25 cm • 2016
Paardenhumor I • 21 x 25 cm • 2016

Slowdown • 17 x 20 cm • 2021
Pirouette • 17 x 20 cm • 2021

Onderweg in Frankrijk van huis naar supermarkt spotte Mariëken deze koe die voor de broodnodige verkoeling in haar waterbak was gaan liggen. Het was die dag rond de 40 graden Celsius, en houd de melk dan maar eens op de juiste temperatuur. De auto werd in de berm geparkeerd en Berns sloop met zijn fotocamera dichterbij. De koe gaf geen krimp en poseerde gewillig. Weer thuis hoefde het alleen nog maar rustig te worden uitgewerkt.

On the way in France, from home to the supermarket, Mariëken spotted this cow that had laid down in her water manger to cool down a bit. That very day, it was about 40°C, and under those circumstances, it can be quite a struggle to keep one's milk at the right temperature. The couple parked the car on the side of the road and Berns crept closer with his camera. The cow didn't move a muscle and seemed to be posing willingly. Back home all he had to do was paint the scene.

